

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/100/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808899766
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5808899766.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobkyne: D. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., ul. V. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom P., ul. J. č. XXX/XX, proti žalovaným: 1/ B. B., naar. XX. XX. XXXX, bytom X., ul. D. rad č. XXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Vajdom, advokátom so sídlom P., L. P. č. XXX, 2/ T. U. rod. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., ul. D. č. XXX/XX, 3/ J. H. rod. B., nar. XX. XX. XXXX bytom X., V. č. XXXX/XX, 4/ G. G. rod. B., nar. XX. XX. XXXX bytom X., D. č. XXX/XX-X, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/156/2008-359 zo dňa 19. decembra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom č. k. 2C/156/2008-359 zo dňa 19. 12. 2012 Okresný súd Námestovo určil, že nehnuteľnosti: - parc. č. 1790/7 zast. plochy o výmere 51 m² vytvorená GP č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotovený Ing. N. D., X., z C-KN parc. č. 1790/2 zast. pl. o výmere 736 m² zap. na LV č. XXX kat. úz. X. a parcela c. 1790/3 záhrady o výmere 25 m², zapísaná na LV č. XXX kat. úz. X. patrí do dedičstva po nebohej. T. B., rod. U., ktorá zomrela dňa XX. X. XXXX, v podiele 1/1 úč., - parc. č. 1790/5 zastavané plochy o výmere 32 m² a parc. č. 1790/4 záhrady o výmere 3 m², ktoré sú vytvorené GP č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotovený Ing. N. D., X., z C-KN parc. č. 1790/2 zapísanej na LV č. XXX kat. úz. X., patria do dedičstva po neb. T. B., rod. U., ktorá zomrela dňa XX. XX. XXXX v podiele 1/2 úč. s tým, že geometrický plán č. 15/2010 zo dňa 17. 02. 2010, vyhotovený Ing. N. D., X. je nedielnou súčasťou tohto rozsudku. Žalovaného 1/ zaviazal k povinnosti zaplatiť trovy štátu vo výške 2,90 eur na účet Okresného súdu Námestovo do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaných 2/ až 4/ zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť štátu trovy konania vo výške 8,69 eur na účet Okresného súdu Námestovo do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd vyhradil až na dobu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaný v 1/ rade je zapísaný ako výlučný vlastníč pozemkov označených ako C-KN parc. č. 1790/1 záhrady o výmere 155 m², C-KN parc. č. 1790/2 zast. plochy a nádvoria o výmere 736 m², C-KN parc. č. 1790/3 záhrady o výmere 25 m² a rodinný dom s.č. XXX na C-KN parc. č. 1790/2 a to titulom dedenia D 882/2001 a 1D 215/2006 po poručiťeloch N. B., rod Y. v 1-ici a po G. B. v 1-ici (č.l. - 191 - pôvodný LV č. XXX). Z tzv. hluchého LV č. XXXX k.ú. X. (č.l. 190) okresný súd zistil, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti zap. v PK prot. č. 1876, r.č. 1-6, pkn parc. č. 1783, 1785/1, 1786/1, 1789, 1790/1, 1790/2 a to titulom dedenia D 596/98 po poručiťelke U. A., rod U. (č.l. 192 - pôvodný LV č. XXXX). Z PK prot. č. 1876 k.ú. X. (č.l. 193-194) vyplýva, že N. B. bol výlučným vlastníkom pkn. parc. č. 1783, 1785/1, 1786/1, 1789, 1790/1, 1790/2, a z PK prot. č. 1898 k.ú. X. (č.l. 195-196) vyplýva, že N. B. bol spoluvlastníkom v podiele 2/4-iny pkn parc. č. 1791/1, ktoré nehnuteľnosti na základe D 245/85 zo dňa 27. 06. 1985 nadobudla po ňom jeho manželka T. B., rod. U., nar. XX. XX. XXXX. Na základe osvedčenia o dedičstve

D 596/98 nehnuteľnosti prevzala žalobkyňa a to pkn parc. č. 1790/1 a 1790/2 po odpise výkupu a to v stave podľa C-KN neidentickom, na pkn parc. č. 1791/1 len 4 m2 po odpise podľa stavu C-KN 59 m2. Z ďalšieho vykonaného dokazovania bolo zistené, že dňa 17. 11. 1993 bola na Notárskom úrade JUDr. Zboju v I. U. sp. zn. N 656/93, NZ 809/93 spísaná notárska zápisnica o osvedčení podľa zák. č. 293/1992 Zb., v zmysle ktorej sa právni predchodcovia žalovaného v 1/ rade - G. B. a manželka N. rod. Y. stali oprávnenými držiteľmi, okrem iného aj pozemku označeného ako KN parc. č. 1790/2 záhrad o výmere 736 m2 pre k.ú. X., ktorá bola vytvorená GP č. 762-0415-69 z časti PK parciel č. 1791/2 v PK prot. č. 1898, parc. č. 1790/1 a 1790/2 v PK prot. č. 1876, parc. č. 1790/3 v PK prot. č. 817, parc. č. 1791/2 v PK prot. č. 818, parc. č. 1794 v PK prot. č. 1883, parc. č. 1796/1 v PK prot. č. 1951 k.ú. X.. Dňa 07. 07. 1997 bola na Notárskom úrade JUDr. Kakačkovej v I. U. sp. zn. N 160/97 NZ 518/97 spísaná ďalšia notárska zápisnica o osvedčení podľa zák. č. 293/1992 Zb. (č.l. 76-77), na základe ktorej sa zasa právni predchodcovia žalovaného v 1/ rade - G. B. a manželka N. rod. Y. stali oprávnenými držiteľmi, okrem iného aj pozemku označeného ako KN parc. č. 1790/3 záhrada o výmere 25 m2, pre k.ú. X., ktorá bola vytvorená GP č. 762-0415-69 (čl. 78-83) z časti PK parciel č. 1791/1, 1790/1, 1790/2, 1790/3, 1791/2, 1493, 1794, 1796/1, 1796/2, 1797 zapísaných v PK prot. č. 1898, 1876, 817, 818, 1951, 1883, 1018, 1936 k.ú. X..

Tak matka ako aj otec žalovaného 1/ zomreli a to dňa 20. 11. 2001 resp. dňa 14. 08. 2006, pričom nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. X. ako parc. č. 1790/2 zast. plochy o výmere 736 m2, parc. č. 1790/3 záhrady o výmere 25 m2 a na LV č. XXX k.ú. X. ako parc. č. 1790/2 zast. plochy o výmere 736 m2, parc. č. 1790/3 záhrady o výmere 25 m2 nadobudol žalovaný 1/ B. B. v hore uvedených dedičských konaniach.

V rámci dokazovania súd vykonal dňa 29. 09. 2011 aj ohliadku na mieste samom za prítomnosti účastníkov konania, kde bola vyhotovená aj fotodokumentácia skutočného stavu veci a situačný náčrt (č.l. 246-256). Ohliadkou bolo zistené, že v danom prípade predmetom sporu sú pozemky vo dvore žalobkyne, ktoré sú polohovo umiestnené tesne za rodinným domom a hospodárskymi budovami žalovaného v 1/ rade, keď priestor medzi rodinným domom a hospodárskymi budovami je vyplnený plotom, ktorý tvorí priamu líniu s rodinným domom a hospodárskymi budovami žalovaného v 1/ rade. Pozemky v tejto časti užíva výlučne žalobkyňa a to v časti od miestnej komunikácie ako časť prístupu do dvora popri rodinnom dome žalobkyne (medzi RD žalovaného v 1/ rade a RD žalobkyne) a v ďalšej časti ako záhradu resp. ako prístupovú cestu k hospodárskym budovám žalobkyne umiestneným na konci záhrady.

Naliehavý právny záujem na požadovanom určení (§ 80 písm. c) o. s. p.) okresný súd videl v tom, že rozhodnutie súdu má význam pre ustálenie vlastníckych vzťahov k sporným nehnuteľnostiam, ktoré si právni predchodcovia žalovaného v 1/ rade osvedčili podľa vtedy platných právnych predpisov. Na základe tohto osvedčenia boli zapísaní v katastri nehnuteľností na príslušné listy vlastníctva ako ich oprávnení držiteľia a po ich smrti ich nadobudol žalovaný v 1/ ako dedič, ktorý v tomto konaní vystupuje na základe univerzálnej sukcesie (§ 107 ods. 3 O. s. p.). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že od 01. 12. 2000 boli zrušené ustanovenia 2. časti zák. č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, ktoré upravovali podmienky a postup pri zápise za vlastníka do evidencie nehnuteľností a to bez prechodných ustanovení. Za daného stavu potom žalovaný v 1/ rade vystupuje v tomto konaní ako zapísaný vlastník sporných nehnuteľností.

Okruh účastníkov konania okresný súd skúmal v súlade s hmotným právom upravujúcim dedenie t.j. s ustanoveniami § 460 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní zistil, že pred vydaním notárskych osvedčení (N 656/93 NZ 809/93 a N 160/97 NZ 518/97 na základe GP č. 762-0415-69) v prospech právnych predchodcov žalovaného v 1/ rade sporné nehnuteľnosti boli zapísané pre k.ú. X. v PK prot. č. 1876 ako pkn parc. č. 1790/1, 1790/2, ktorých výlučným vlastníkom bol otec žalobkyne N. B. a v PK prot. č. 1898 ako parc. č. 1791, ktorej spoluvlastníkom v podiele 2/4-iny bol N. B., ktoré nehnuteľnosti na základe D 245/85 zo dňa 27. 06. 1985 po N. B. nadobudla jeho manželka T. B., rod. U., nar. XX. XX. XXXX - matka žalobkyne a žalovaných v 2/ až 4/ rade. U nehnuteľností zapísaných v PK prot. č. 1898 ako ďalší spoluvlastníci vystupovali aj G. a D. U. každý v podiele po 1-ine. Žalobkyňa sa však v tomto konaní domáha určenia, že do dedičstva patrí len podiel po rodičoch, t.j. 2/4-iny, čo sa netýka ostatných spoluvlastníckych podielov v tomto PK protokole. Po poručiťke T. B., zomrelej XX. XX. XXXX prebehlo dedičské konanie a na základe osvedčenia o dedičstve D 596/98 zo dňa 19. 07. 2000, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 08. 2000 predmetné nehnuteľnosti prevzala žalobkyňa a to pkn parc. č. 1790/1 a 1790/2 po odpise výkupu a to v stave neidentickom podľa C-KN, na pkn parc. č. 1791/1 len 4 m2 po odpise podľa stavu C-KN 59 m2, ale až potom, čo v prospech právnych predchodcov žalovaného v 1/ rade boli už vydané notárske osvedčenia o držbe a vykonaný zápis držby v katastri nehnuteľností. V súčasnosti sú sporné nehnuteľnosti zapísané na žalovaného v 1/ rade a to titulom dedenia po rodičoch.

Žalobkyňa teda nemohla nadobudnúť sporné nehnuteľnosti po svojej matke T. B., zomrelej XX. XX. XXXX. Z toho dôvodu sa potom správne a opodstatnené domáhala určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej matke tak, ako to bolo vymedzené vo výrokovej časti rozsudku. V priebehu konania bolo preukázané výpoveďami samotných účastníkov, svedkyne O., že sporné nehnuteľnosti užívali rodičia žalobkyne a tieto fakticky tvorili súčasť dvora a záhrady rodičov žalobkyne pri ich rodinnom dome, čo bolo preukázané faktickým stavom aj na vykonanej ohliadke na mieste samom.

O trovách štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal. V konaní vznikli štátu trovy vo výške 11,59 Eur a to ako náklady dopravu v súvislosti s vykonanou ohliadkou dňa 29. 09. 2011 na mieste samom. V prejednávanej veci žalovaní nemali vo veci úspech a preto súd postupoval pri úhrade týchto trov tak, že žalovanému v 1/ rade uložil povinnosť zaplatiť pomernú časť týchto nákladov a to vo výške 2,90 Eur a žalovaným v 2/ až 4/ rade zostávajúcu časť nákladov vo výške 8,69 Eur a to spoločne a nerozdielne nakoľko u týchto žalovaných ide o nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 91 ods. 2 O. s. p. a nič im nebránilo pri tomto type sporu (nehnuteľnosť patrí do dedičstva) vystupovať na strane žalobcu.

O trovách konania súd nerozhodol a v súlade s ustanovením § 151 ods. 3 O. s. p. a § 155 ods. 1 O. s. p. si rozhodnutie vyhradil na dobu do 30 dní po právoplatnosti rozsudku, keďže v konaní ide o väčší počet účastníkov jednak na strane žalobcov a jednak aj na strane žalovaných, u ktorých záujmy v konaní nie sú jednotné.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že vykonané dôkazy nesprávne posúdil, za ďalšie procesné pochybenia majúce za následok odňatie možnosti na konanie pred súdom a napokon to, že rozhodol predčasne bez dostatočne zisteného skutkového stavu veci, pretože nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci.

V bližších podrobnostiach uviedol, že okresný súd nepoučil účastníkov konania podľa § 118 ods. 2 O. s. p. v zmysle ktorého po vykonaní úkonov podľa ods. 1, predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Z obsahu zápisníc o pojednávaní konaných v tejto veci je zrejmé, že súd si túto svoju zákonnú povinnosť na žiadnom pojednávaní v tejto veci nespĺnil. Ak by si súd túto povinnosť splnil musela by byť táto skutočnosť uvedená v zápisniciach o pojednávaní. Na žiadnom pojednávaní zákonný sudca JUDr. Miroslav Jagnešák neuviedol ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a nedal žalovanému v 1. rade možnosť upraviť ďalší procesný postup v konaní podľa právneho názoru súdu. Keďže nedošlo k dodržaniu zákonom predpísaného postupu podľa § 118 ods. 2 O. s. p., je konanie postihnuté procesnou nesprávnosťou, ktorá viedla k zmareniu účelu ktorý sledoval zákonodarca (Národná rada Slovenskej republiky) prijatím tohto zákonného ustanovenia. Takýto postup zákonného sudcu neprispel k predvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu. Takéto právne stanovisko zaujal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 3MCdo 18/2010 zo dňa 17. 02. 2011.

Za ďalšie, v súdnom spise je založená zápisnica o pojednávaní zo dňa 10. 12. 2012, ktoré sa konalo v čase od 8.15 hod do 9.11 hod. a bolo odročené na deň 19. 12. 2012 o 13.30 hod. za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci. V spise sa ale nenachádza zápisnica z pojednávania konaného dňa 19. 12. 2012, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci. Je v ňom založená zápisnica o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 10. 12. 2012. Túto chybu okresný súd doposiaľ neodstránil.

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a tiež rozhodnutí Ústavného súdu SR je za porušenie práva na tzv. spravodlivé súdne konanie potrebné považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia súdu, čo je odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.. Odvolateľ mal za to, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu práve takýmito nedostatkami trpí. Tvrdil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nespĺňa kritéria podľa § 157 ods. 2 O. s. p., pretože je iba popisné, strany 1-7 obsahujú iba zoznam vykonaných dôkazov bez toho, aby súd uviedol, ako posúdil jednotlivé vykonané dôkazy a akými úvahami sa súd riadil pri hodnotení jednotlivých vykonaných dôkazov. Rozsudok je síce obsiahly, má 10 strán, ale skutočné odôvodnenie sa nachádza iba na stranách 8 a 9. Odôvodnenie rozsudku je vnútorne rozporné, keďže súd si z jednotlivých tvrdení a

dôkazov vybral iba to, čo mu vyhovovalo do vytvorenej konštrukcie veci a s nevyhovujúcimi tvrdeniami a dôkazmi sa vôbec nezaoberal, všetko uvedené ho robí nepreskúmateľným.

Odôvodnenie rozsudku tiež spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, čo je odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Z odôvodnenia nie je možné zistiť ako okresný súd dospel k záveru, že parcely -parcela č. 1790/7 - zastavané plochy o výmere 51 m², parcela č. 1790/3 - záhrady o výmere 25 m², parcela č. 1790/5 - zastavané plochy o výmere 32 m² a parcela č. 1790/4 - záhrady o výmere 3 m² k.ú. Trstená patria do dedičstva po nebohej T. B. rod. U., na základe akého právneho titulu, za účinnosti ktorého právneho predpisu sa T. B. rod. U. /resp. N. B. st./ stala vlastníckou či podielovou spoluvlastníckou týchto sporných parciel a či išlo o vydržanie vlastníckeho práva alebo o iný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k parcelám. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na prednes JUDr. Petra Vevurku, advokáta žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 10. 12. 2012, kde výslovne uviedol že „pokiaľ sa týka námietky, že žalobkyňa mala sa domáhať určenia vlastníctva z vykonaného dokazovania je nesporné, že by neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa nadobudnutia sporných nehnuteľností“. I napriek tomu okresný súd z neznámeho dôvodu vyhovel žalobe žalobkyne v celom rozsahu. Súd sa vôbec nezaoberal skúmaním, ako mohla T. B. rod. U. nadobudnúť vlastnícke právo k 1-ici parcely č. 1790/5 - zastavané plochy o výmere 32 m² k.ú. X. a k VI-ici parcely č. 1790/4 - záhrady o výmere 3 m² k.ú. X., keďže nie je možné vydržať vlastnícke právo k takto určenému spoluvlastníckemu podielu. Za takéhoto právneho stavu veci sa nemohla neb. T. B. rod. U. nikdy stať vlastníckou sporných parciel. V odôvodnení rozsudku absentuje citácia ustanovení Občianskeho zákonníka alebo iného všeobecne záväzného hmotnoprávneho predpisu, podľa ktorého súd konal a rozhodol v tejto veci.

Z výroku tohto rozsudku nie je zrejmé, či parcely č. 1790/7, č. 1790/3, č. 1790/5 a č. 1790/4 k.ú. X. sú parcely pozemnoknižné, parcely pozemkového katastra, parcely evidencie nehnuteľností, parcely E-KN alebo parcely C-KN, čo je podstatné pre zápis týchto parciel na listy vlastníctva katastra nehnuteľností. Okresný súd sa nevysporiadal s námietkami ohľadom nesprávneho okruhu účastníkov tohto konania, keďže ako účastníci tohto konania mali vystupovať ďalšie osoby -pozemnoknižní spoluvlastníci D. U. a G. U., T. J., D. J., a dedičia po neb. N. G. B., keďže žalovaný v 1/ rade nie je vlastníkom sporných nehnuteľností ale iba tzv. oprávneným držiteľom.

Okresný súd vo veci rozhodol predčasne bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci. Konkrétne:

- neoboznámil sa so spismi Okresného súdu Námestovo sp. zn. 8 C 41/2011 a sp. zn. 7D/217/2012. Z týchto spisov by zistil dedičov po neb. N. G. B. a preukázala by sa nepravdivosť tvrdení žalobkyne, že tento poručiteľ zomrel slobodný a bezdetný a že jeho zákonnými dedičmi sú žalobkyňa a žalovaní v 2 - 4. rade

- neoboznámil sa so spisom Správy katastra Tvrdošín sp. zn. C 05/2012 - z tohto spisu by zistil že žalobkyňa v tomto konaní uvádzala iné skutočnosti o spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva k parcelám ako v tomto súdnom konaní, hoci ide o susediace parcely. Súd sa v odôvodnení tohto rozsudku týmito návrhmi na vykonanie dokazovania riadne nezaoberal, hoci ich vykonanie bolo potrebné pre zistenie skutkového stavu veci.

V dôsledku nevykonania týchto dôkazov súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, čo je odvolací dôvod podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.

Napokon odvolateľ vytýkal súdu, že výrok č. IV. rozsudku o trovách konania je nepreskúmateľný, pretože nie je odôvodnený žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami, iba tým, že „v tomto konaní ide o väčší počet účastníkov jednak na strane žalobcov a jednak aj na strane žalovaných, u ktorých záujmy v tomto konaní nie sú jednotné“. Toto tvrdenie súdu je nepravdivé, keďže na strane žalobcov vystupovala iba 1 osoba a na strane žalovaných vystupovali iba 4 osoby. Za takéhoto stavu veci nie sú splnené zákonné dôvody na postup podľa § 151 ods. 3 O. s. p.

Žalobkyňa v podanom vyjadrení zo dňa 07. 02. 2013 podaným prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolací súd žiadala, aby rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujú sa s jeho dôvodmi.

Poukázala na skutočnosť, že tvrdenia žalovaného sú účelové, a žalovaný 1/, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Vajdom, nebol na svojich právach ukrátený, ani v možnosti navrhovať dôkazy ani sa vyjadriť k doterajším výsledkom pojednávaní. Žalovaný 1/ mal vedomosť čo je predmetom konania a jeho procesné práva žiadnym spôsobom postupom súdu neboli porušené. Z písomného vyhotovenia rozsudku okresného súdu je zrejmé z akých dôkazov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a tieto dôkazy súd vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a na základe takto vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

Je nesporné, že právna predchodkyňa žalobkyne a žalovaných 2/ až 4/, T. B. nadobudla sporné nehnuteľnosti v dedičskom konaní titulom dedenia po nebohom manželovi N. B., v konaní sp. zn. D 596/98. Táto skutočnosť vyplýva z dôkazov založených v spise. Právni predchodcovia žalovaného 1/ si neoprávnene osvedčili sporné nehnuteľnosti, ku ktorým nikdy nemohli splniť podmienky pre vydanie osvedčenia o držbe podľa zákona č. 293/92 Zb. Tieto sporné nehnuteľnosti vždy tvorili súčasť pozemkov užívaných a vlastnícky patriacich právnym predchodcom žalobkyne a žalovaných 2/ až 4/, nebohých N. B. a jeho manželky T. B., rod. U.. Ako je zrejmé aj z ohliadky na mieste samom a výsluchu účastníkov tieto nehnuteľnosti boli oplotené ako súčasť príľahých nehnuteľností (dvora) k rodinnému domu čs. XXX. Ani právni predchodcovia žalovaného 1/, ani žalovaný 1/, nikdy tieto nehnuteľnosti neužívali, a ani nemohli, nakoľko tieto sa nachádzajú vo dvore rodinného domu súp. č. XXX.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku vyčerpávajúco vyhodnotil všetky dôkazy na základe ktorých dospel k správny skutkovým zisteniam a právneho posúdenia veci. Vyporiadal sa tiež s námietkami odvolateľa týkajúcich sa nedostatočného okruhu účastníkov. Okruh účastníkov aj vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania nie je určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, ale určenie, že sporné nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícky podiel k nim patrí do dedičstva, je okruh účastníkov konania určený správne.

Žalovaná 3/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedla, že „...žalovaný 1/ sa obohatil, a to protizákonne. Pokiaľ bol žalovaný 1/ oprávneným vlastníkom, prečo si plot postavil až za predmetným dvorom, čo je v rozpore so zdravým rozumom. Prečo si nároky nerobil za života rodičov žalovanej 3/, ale až vtedy, keď vyšiel pochybný zákon o výveskách, ktorý umožnil všetkým ľuďom bez svedomia nárokovať si na cudzí majetok podvodným spôsobom, čo svedčí o tom, o koľkých kauzách sa dozvedáme pre zákon ušitý na mieru pre nečestných ľudí a potom, slušný človek tras sa, na koho natrafíš ...“.

Žalovaní 2/, 4/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 18. 02. 2003 domáhala pôvodne vo vzťahu k právnym predchodcom žalovaného 1/ - G. B. a N. B. určenia vlastníctva k časti pozemku označenému ako parc. č. 1790/2 zapísaného pre kat. úz. X. na LV č. XXX, ktorá je na Geometrickom pláne č. 32271093-170/95-LS zo dňa 02. 02. 1997 zobrazená ako diel č. 34 - nová parc. č. 1790/4 o výmere 69 m², taktiež aj pozemku parc. č. 1790/3 zapísaného pre kat. úz. X. na LV č. XXX, ktorý je podľa GP č. 32271093-170/95-LS zobrazený ako diel č. 3 a 4 o výmere 25 m². Žalobu odôvodnila tým, že jej rodičia si postavili v X. v roku 1952 rodinný dom s. č. XXX na pozemku 1779, v ktorom žalobkyňa od svojho narodenia s rodičmi aj bývala. Po smrti obidvoch rodičov žalobkyňa naďalej užíva predmetný rodinný dom aj s manželom. V r. 1997 si žalobkyňa objednala vyhotovenie geometrického plánu na zameranie rodičovského domu, zadných stavov a okolitého dvora. Z vyhotoveného geometrického plánu však zistila, že časť dvora je v držbe susedov - žalovaných a to na základe notárskych osvedčení zapísaných do katastra pod Z 3008/93 a Z 1071/97, pričom žalovaní nikdy neužívali a ani si nenárokovali vlastníctvo k žiadnej časti dvora od rodičov žalobkyne ani od nej.

V priebehu konania okresný súd zistil, že pôvodne žalovaná 2/ zomrela dňa 20. 11. 2001, pričom dedičské rozhodnutie sp. zn. D 882/2001 po nej bolo vydané dňa 31. 01. 2003 a nadobudlo právoplatnosť 07. 03. 2003. Predmetom dedičstva po žalovanej bola aj 1/2 úč. nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu a ktoré titulom D 882/2001 v podiele 1/2 úč. nadobudol terajší žalovaný 1/. Konanie naďalej pokračovalo len s pôvodne žalovaným v 1/ rade G. B., ktorý však tiež zomrel a to dňa XX. XX. XXXX a po ňom prebehlo dedičské konanie na Okresnom súde v Dolnom Kubíne pod sp. zn. 1D/215/2006 - Osvedčenie o dedičstve zo dňa 09. 01. 2007. V predmetnom dedičskom konaní terajší žalovaný v 1/ rade B. B. nadobudol 1/2 úč. nehnuteľnosti - pozemkov, ktoré sú predmetom sporu (LV č. XXX kat. úz. X., parc. č. 1790/2 a 1790/3). V súlade s ust. § 107 ods. 3 O. s. p. okresný súd v konaní pokračoval s dedičom po G. B. titulom univerzálnej sukcesie t.j. s terajším žalovaným 1/ B. B..

Oboznámiac sa s obsahom celého spisového materiálu, osobitne najmä s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj zápisnicami o pojednávaní (č. l. 44, 50, 61, 91, 105, 127, 205, 209, 283, 292, 301, 330, 349, 355 spisu), odvolací súd dospel k záveru že odvolanie odporcu je vo viacerých bodoch dôvodné. Predovšetkým v tom, v ktorom okresnom súde vytykal procesné pochybenie spočívajúce v nedodržaní povinnosti v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. Ako už bolo uvedené podľa citovaného zákonného ustanovenia je povinnosťou prvostupňového súdu uviesť účastníkovi, ktorý právne významné skutkové tvrdenia je možné považovať za zhodné, ktoré zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/18/2010 zo dňa 17. 01. 2011 na ktoré vo svojom odvolaní poukázal aj odporca v nedodržaní postupov podľa § 118 ods. 2 O. s. p. treba vidieť procesnú nesprávnosť, „ktorá so zreteľom na individuálne okolnosti v preskúmvanej veci (II. ÚS 261/2006) viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela k predvídateľnosti postupu a rozhodnutiu súdu prvého stupňa“. Oboznámiac sa s obsahom všetkých zápisníc v pojednávaní nachádzajúcich sa v príslušnom spisovom materiáli, odvolací súd dospel k záveru, že ich obsah nedáva podklad pre záver, že okresný súd z prejednávanej veci dôsledne postupoval podľa citovaného zákonného ustanovenia. Zákonnému postupu okresného súdu podľa odvolacieho súdu korešponduje taký stav, keď v zápisnici o pojednávaní je výslovne uvedené, že poučovacia povinnosť súdu podľa § 118 ods. 2 O. s. p. splnená bola, to znamená, že príslušný predseda senátu alebo samosudca musí uviesť, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov považoval za zhodné, ktoré sporné a ktoré dôkazy budú vykonané, prípadne ich súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli. Len dedukovať z procesného postupu súdu vyplývajúceho z obsahu zápisníc, že poučovacia povinnosť podľa § 118 ods. 2 O. s. p. bola splnená, nie je možné. Na porovnanie z obsahu zápisníc celkom jednoznačne vyplýva, že napr. podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. účastníci opakovane poučení boli. V dôsledku nedodržania správneho procesného postupu ani žalovaný 1/ nemal možnosť prvostupňovému súde uviesť všetky podľa jeho názoru rozhodujúce skutočnosti v prejednávanej veci a týmto sa preto okresný súd ani nezaoberal. Predovšetkým z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Takýto istý právny názor zaujal odvolací súd aj vo veci sp. zn. 8Co 102/2013.

Odvolací súd sa ale nestotožnil s tým, že by výrok rozsudku bol nevykonateľný v dôsledku neuvedenia toho, či sporné nehnuteľnosti sú parcely registra KN-E, resp. KN-C, prípadne či sa jedná o parcely pozemkového katastra. Uvedená skutočnosť vyplýva z údajov na príslušnom LV, ktorý je aj vo výroku napadnutého rozsudku uvedený číselným označením. Napokon okresný súd uvádza, že sporné parcely boli vyhotovené z parcely registra KN-C. Aj z uvedeného je možné jednoznačne vyvodiť záver o tom, o parcele ktorého registra sa jedná. Taktiež sa odvolací súd nestotožnil s tvrdeniami odvolateľa, že okresný súd sa nevysporiadal s námietkami ohľadne okruhu účastníkov konania. Opak je pravdou. Prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia podrobne uviedol koho a prečo považoval za účastníkov konania a na základe čoho s tým ktorým konal. To platí aj vo vzťahu k námietke, že žalovaní mali byť aj ďalší pozemno-knižní vlastníci, pretože žalovaný 1/ nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, ale iba tzv. oprávneným držiteľom. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že aj oprávnený držiteľ má rovnaké práva ako vlastník nehnuteľnosti (§ 130 ods. 2 Občianskeho zákonníka), z čoho je možné vyvodiť, že nebolo potrebné, aby žalobkyňa za ďalších účastníkov na strane žalovaných označila aj ďalších pozemno-knižných spoluvlastníkov o to viac keď sa nedomáhala určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej T. B. v celosti.

Pokiaľ bolo odvolateľom vytykané aj to, že zápisnica o pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok obsahuje nesprávny dátum, tomuto tvrdeniu dáva odvolací súd za pravdu, avšak uvedená skutočnosť sama o sebe nepredstavuje takú vadu konania, pre ktorú by odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil, keďže sa zrejme jedná len o chybu v písaní.

S námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd stotožnil, keďže okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia nezdôvodnil dostatočne a presvedčivo akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Taktiež súd neodôvodnil nevykonanie žalovaným 1/ navrhnutých dôkazov, hoci takáto povinnosť mu vyplýva z ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Pravdou je i to, že v odôvodnení rozsudku absentuje akákoľvek citácia ustanovení Občianskeho zákonníka alebo iného všeobecne záväzného hmotno-právneho predpisu, podľa ktorého okresný súd rozhodoval.

Napokon pokiaľ sa týka poslednej odvolacej námietky a síce toho, že okresný súd mal rozhodnúť vo veci predčasne, bez dostatočne zisteného skutkového stavu, pretože neboli vykonané všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu k uvedenému je potrebné uviesť, že povinnosťou okresného súdu tak ako správne podotkla žalobkyňa nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O. s. p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Pokiaľ však niektorý z účastníkmi

navrhnutých dôkazov nevykoná, jeho povinnosťou je riadne túto skutočnosť odôvodniť podľa § 157 ods. 2 O. s. p.

V ďalšom konaní prvostupňový súd odstráni všetky odvolacím súdom vytýkané pochybenia a nanovo rozhodne.

V novom rozhodnutí o veci prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.